

Стратегічні напрями оптимізації виробництва охоплюють поступову трансформацію землеробства на принципах відновлювального сільського господарства. Це включає диверсифікацію сівозмін з введенням мультифункціональних сидеральних культур, біологізацію землеробства через мікробіологічні препарати та поступове відновлення природного потенціалу ґрунтів [3].

Очікуваним результатом впровадження цих заходів стане підвищення рентабельності на 12-15% та посилення адаптивності агровиробничої системи в умовах мінливого зовнішнього середовища.

Список використаних джерел:

1. Розрахунок норми висіву кукурудзи. *Superagronom.com*. URL: <https://superagronom.com/multimedia/infographics/88-normi-visivu-kukurudzi-fao-kukurudzi-zona-viroschuvannya> (дата звернення: 24.10.2024).
2. Вирощування кукурудзи: повна технологія. *Головний сайт для агрономів – SuperAgronom.com*. URL: <https://superagronom.com/articles/367-viroschuvannya-kukurudzi-rovna-tehnologiya> (дата звернення: 17.10.2024).
3. Паламарчук В.Д., Дідур І.М., Колісник О.М., Алексєєв О.О. Аспекти сучасної технології вирощування висококрохмальної кукурудзи в умовах Лісостепу правобережного. Вінниця, ТОВ «Друк». 2020. 536 с.

УДК 338.2:330.1

*Савеленко Г.В., к.т.н., доцент;
Мельник А.О.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

У сучасних економічних реаліях, позначених високою волатильністю, глобальними викликами та постійними трансформаціями ринкового середовища, питання забезпечення стійкого фінансового стану підприємств набуває критичного значення. Ефективне управління фінансовими ресурсами, оптимізація витрат, диверсифікація діяльності та впровадження інноваційних стратегій постають ключовими інструментами підтримки економічної безпеки та конкурентоспроможності вітчизняних підприємств в умовах невизначеності.

У сучасних економічних реаліях підвищення фінансової стійкості підприємств потребує системного підходу та комплексної стратегії. На основі аналізу наукових досліджень розроблено структурно-логічну схему оптимізації фінансово-економічного стану, що включає ключові напрямки вдосконалення господарської діяльності (рис. 1).

Пріоритетним завданням є оптимізація управління фінансовими ресурсами через впровадження ефективної системи бюджетування, розробку гнучкої фінансової стратегії та збалансування структури капіталу. Особливої уваги

потребує управління грошовими потоками та формування диверсифікованого інвестиційного портфелю.

Паралельно необхідним є вдосконалення виробничих процесів: модернізація потужностей, впровадження енергоощадних технологій, оптимізація витрат та підвищення якості продукції з одночасною автоматизацією виробництва.

У сучасній цифровій економіці ключовим напрямком є повномасштабна діджиталізація бізнесу [1]. Це передбачає впровадження ERP-систем, використання інструментів бізнес-аналітики, автоматизацію процесів та розвиток CRM-технологій. Важливими складовими трансформації є розширення електронної комерції та посилення кібербезпеки.

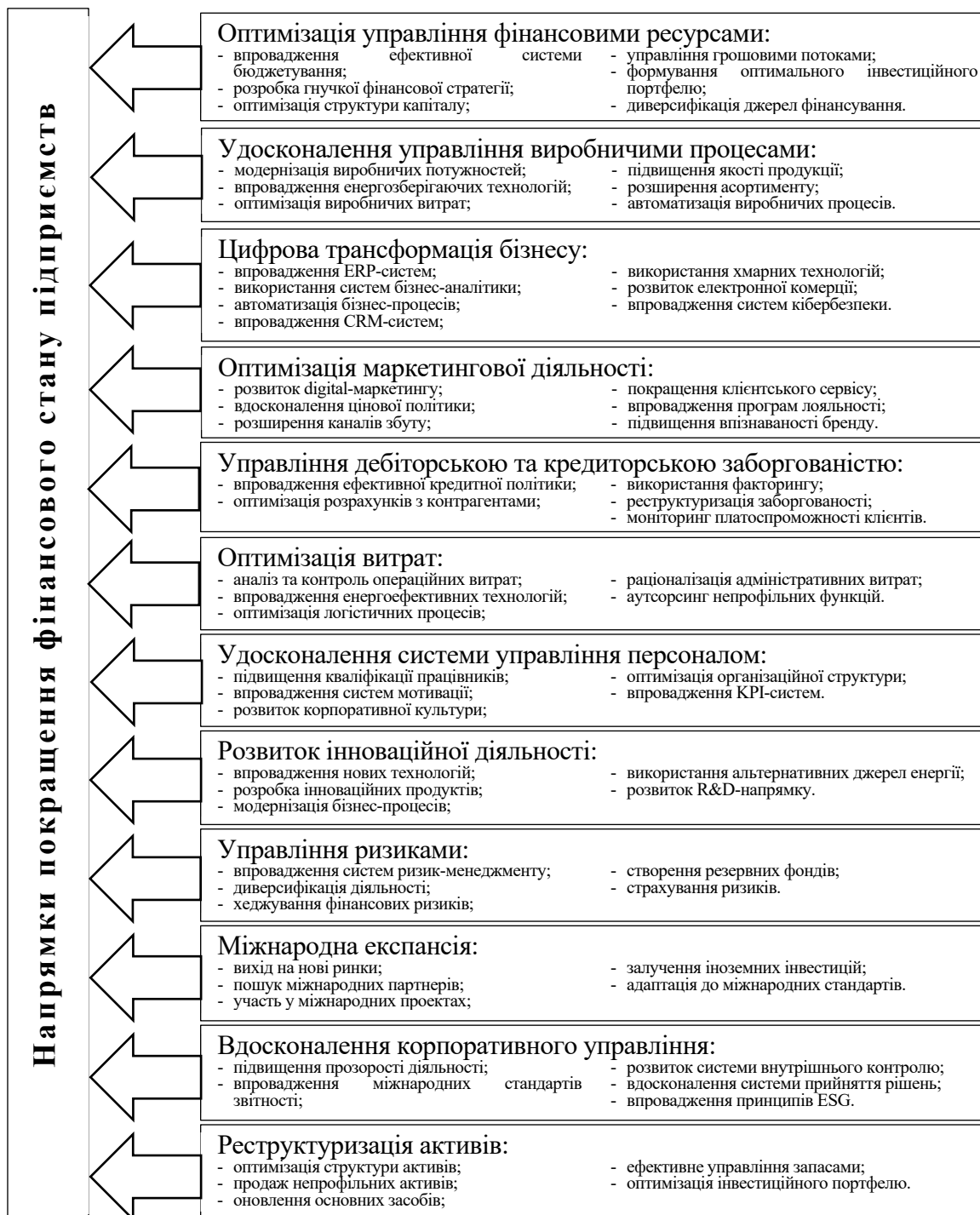

Рис. 1. Основні напрямки підвищення ефективності фінансово-економічного стану підприємств: структурно-логічна схема [2, 3]

Оптимізація маркетингової стратегії включає розвиток digital-маркетингу, вдосконалення цінової політики, розширення каналів збуту. Пріоритетними напрямками стають покращення клієнтського сервісу, впровадження програм лояльності та підвищення впізнаваності бренду.

Ефективне управління фінансовими потоками досягається через впровадження виваженої кредитної політики, оптимізацію розрахунків та використання сучасних інструментів, зокрема факторингу. Критичне значення має моніторинг платоспроможності контрагентів та своєчасна реструктуризація заборгованості.

Оптимізація витрат залишається пріоритетним напрямком покращення фінансового стану через постійний аналіз операційних витрат, впровадження енергоефективних технологій та раціоналізацію логістичних процесів. Адміністративні витрати можуть бути зменшені шляхом аутсорсингу непрофільних функцій.

Вдосконалення управління персоналом передбачає підвищення кваліфікації працівників, впровадження мотиваційних систем та розвиток корпоративної культури. Ключовими інструментами стають оптимізація організаційної структури та система KPI.

Інноваційна діяльність орієнтована на впровадження нових технологій, розробку інноваційних продуктів та модернізацію бізнес-процесів. Особливу увагу приділяють використанню альтернативних джерел енергії та розвитку R&D-напрямку.

Управління ризиками включає впровадження систем ризик-менеджменту, диверсифікацію діяльності та інструменти хеджування. Важливими є формування резервних фондів та механізми страхування ризиків.

Розширення географічних кордонів діяльності створює передумови для освоєння нових ринкових просторів, налагодження зв'язків з іноземними контрагентами та участі у транснаціональних проектах. Цей процес супроводжується залученням капіталовкладень з-за кордону та адаптацією до глобальних бізнес-стандартів.

Трансформація системи корпоративного керування спрямована на підвищення прозорості операційної діяльності, впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності та розбудову механізмів внутрішнього контролю. Принципового значення набуває вдосконалення процесів ухвалення управлінських рішень та інтеграція принципів екологічної, соціальної та корпоративної відповідальності.

Реформування активного капіталу завершує комплекс стратегічних перетворень через оптимізацію структури майнового комплексу, відчуження непрофільних активів та оновлення основних виробничих фондів. Раціональне управління матеріальними запасами та диверсифікація інвестиційного портфелю створюють додаткові можливості для покращення фінансово-економічних показників підприємства.

Імплементация запропонованих заходів потребує системного підходу з урахуванням індивідуальних особливостей організації, її масштабів, галузевої специфіки та поточного фінансового становища [3]. Критично важливим є врахування макроекономічних чинників та домінуючих тенденцій розвитку конкретної економічної галузі при виборі інструментів оптимізації фінансової стратегії.

Список використаних джерел:

1. Іванов А.О. Маркетингові комунікації промислових підприємств під час воєнного стану: збереження конкурентоспроможності та стратегії підвищення ефективності. *Journal of strategic economic research*. 2024. № 3. С. 56–63. URL: <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2024.3.6>.
2. Житар М.О., Ярова Л.С. Елементи механізму підвищення ефективності фінансового потенціалу підприємства. *Бізнес Інформ*. 2020. №11. С. 347–355. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-11-347-355>.
3. Іщук Л.І., Ніколаєва А.М., Харчук С.В. Шляхи покращення фінансового стану підприємства в сучасних економічних умовах. *Економічні науки. Облік і фінанси*. 2019. Т. 1, № 15 (57). С. 79–85. URL: <https://doi.org/10.36910/6775-2707-8701-2018-15/57-10>.

УДК 664.8/9:330.1

*Савеленко Г.В., к.т.н., доцент;
Слюсаренко О.П.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ОБҐРУНТУВАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ НАССР ТА СТВОРЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ЛАБОРАТОРІЇ ЯК ЗАСОБУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Забезпечення якості харчової продукції є критичним фактором конкурентоспроможності підприємств харчової промисловості. Система НАССР (Hazard Analysis and Critical Control Points) є сучасним міжнародним стандартом управління безпечністю продуктів харчування, що дозволяє комплексно контролювати виробничі ризики.

Впровадження системи НАССР для підприємства, що розширює асортимент овочевої продукції, є не лише законодавчою вимогою, але й інструментом забезпечення її якості та безпечності [1].

Специфіка запланованого виробництва, а саме: консервування кукурудзи, миття та фасування свіжих овочів, а також їх вакуумне пакування, створює низку потенційних ризиків для безпечності харчових продуктів. Кожен технологічний етап потребує особливого контролю: температурні режими для консервованої кукурудзи, якість води при миванні овочів, дотримання умов вакуумного пакування для запобігання розвитку небезпечних мікроорганізмів, зокрема *Clostridium botulinum*.

Система НАССР дозволить систематично ідентифікувати, оцінювати та контролювати критичні фактори безпечності продукції [2]. Для кожного виду продукції визначаються критичні контрольні точки: для консервованої кукурудзи – температура стерилізації та герметичність, для вакуумованих овочів – якість води, температура зберігання та цілісність упаковки.

Система НАССР передбачає впровадження комплексних програм-передумов [3]: гігієнічні практики, санітарні процедури, контроль шкідників та